

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul II
(CCIL)
Nr. 240
Joi,
7
noiembrie
1991
3 lei

Fata Morgana

Oare societatea românească să fi devenit o sală de spectacole în care, indivizi cu sau fără patalama, practică iluzionismul, de pe scenă (politică) dar mai ales din culise? Cei mulți, din stal, privesc cu gura căscată semnele cabalistice ale „actorilor”, în speranța că promisiunea de pe afiș o să le satisfacă „setea de frumos”. În final, se întreabă: „Ce-a fost asta? N-am văzut nimic din program”. Prețul spectacolului: încă o... iluzie pierdută, încă o picătură de scepticism cistigată. Cu toate acestea, la următorul spectacol sala va fi plină — cu încă un minus la capitolul „speranțe” și încă un plus la capitolul „neîncredere”.

„Spectacolul” Revoluției ne promitea totul în materie de frumos. Cei ce-au ocupat scena, „actori” mai vechi, au început să-și desăvârșesc profesiunea de iluzionisti. „Veți vedea, iubii spectatori — care ați plătit biletul de intrare cu sînge, cel mai înălțător program al adevărului” — urlau afișele; pe scenă, doar caecalmale!

Adevărul despre Revoluție (teroriști!), adevărul despre crimele comunismului, adevărul despre... Despre ce, minuiitori ai minciunii?

Din tot ce ne-ați promis, n-am văzut nimic. Însetați, rățâcim prin deșert. Peste tot — Fata Morgana. De ce veniți acum — chiar acum, în preajma unei ierni prevestitoare de mari mizerii — cu iluzia, vînturată în și după Revoluție, a globului de aur furat României de „odiosul” defunct, glob ascuns aiurea, dar cu speranțe de a-l găsi, spre îndestularea burților flămînde și a nevoii de adevăr?

Pentru că, în intenția spectacolului „Averile ceausiste”, subtil regizat și lucrat de iluzionistii puterii nu-i altceva decît aducerea pe scenă a halucinantelor, minciinoasei fete a deșertului — superbă făcătura care pentru voi cei mulți nu se va intrupa niciodată.

TRAIAN SUCIU

Greva foamei — o soluție?

Am primit la redacție: „Stimată redacție, pentru a atrage atenția incorectitudinii cu care Tribunalul sibian se achită de misiunea sa, DECLAR GREVA FOAMEI pe timp nelimitat, începînd cu data de 5 octombrie ora 10...” Semnat: Negrea Alexandra — la 31 octombrie 1991.

Am găsit-o, deci, pe d-na Negru, în ziua și la ora anunțată, în fața Tribunalului județean. După ce ne-a expus verbal motivele acestei hotărîri limită, ne-a înmînat un memoriu din care redăm următoarele:

„Cu mîhnire vă aduc la cunoștință, sau vă confirm, în cazul în care știți deja, că la Sibiu Justiția continuă să rămînă oarbă. Am fost implicată, în mod nemeritat, într-un proces de zgustător. Sotind că totul este foarte clar, nu am crezut că este necesar să-mi angajez avocat. (...) am pierdut procesul, acordîndu-mi-se, în schimb, drept de recurs. Nu mi-am mai îngăduit riscul; mi-am angajat un avocat care m-a anunțat doar că recursul mi-a fost respins. Această veste m-a costat 19500 lei (taxă de avocat, plus taxă timbru recurs). Am mers în audiență la Președintele Tribunalului și la Procura-

tura locală, dar răspunsul a fost: aici nu mai este nimic de făcut”.

Iată, în cîteva cuvinte, motivul care a determinat-o pe d-na Negru Alexandra să apeleze la greva foamei — această ultimă soluție.

„Deși divorțată, am continuat să conviețuiesc cu fostul meu soț, Hoza Marcel. Nu a existat proces de împărțire a bunurilor mobile. Fostul meu soț avea doi copii, în afara căsătoriei. Fiind împușcat mortal în timpul evenimentelor din 1989, mama și sora defunctului s-au considerat singu-

(Continuare în pag. a II-a)

Natalia DROG

EXPOZIȚIE FILATELICĂ FRAM '91

Casa de Cultură a Sindicatelor din Sibiu găzduiește în prezent o expoziție de filatelie care în ultimă instanță se constituie într-un veritabil act didactic. Ea acoperă domenii diferite: turism, tehnică, artă, concentrînd, prin exponate, realizări ale omului din diferite zone de pe glob: Europa, Asia, Africa, America. O pondere deosebită o primește România.

Au participat exponanți din 12 județe ale țării, inclusiv Bucureștiul. Ca un lucru inedit, se cuvine menționată expoziția de francatură mecanică (procedeu de imprimare mecanică a unor semne pe plicuri sau cărțile poștale), care se prezintă cu Salonul de filatelie tematică, unde vechiul filatelist Ioan Opriș din Sibiu a înfățișat exponatul: Poșta Sibiului.

La Salonul de cartofilie pe

lingă exponatele prezentate de dl. prof. pensionar Carol Gomșa cu „Săliștea Sibiului”, vizitatorii pot admira renumitele și valoroasele cărți poștale „Hohe-Rinne” (Poșta Păltinșului). Ele sînt prezentate de ing. Horea Tipuriță. Se impun și exponatele constănțeanului. Viorel Lipovan cu imagini din Constanța de ieri și de azi.

Ca o recunoaștere a seriozității activității Asociației Filatelistilor din Sibiu, Federația Filatelică Română, a delegat ca președinte al juriului expoziției pe dl. ing. Leonard Pașcanu — prim-vicepreședinte F.F.R.

O emoție deosebită o degajă panourile destinate artei în care accentul este pus pe corifeii Renașterii italiene: Michelangelo și Rafael. Viu ilustrate apar pe lingă cărțile poștale respective, Cate-

drala Sfîntu Petru din Roma, Capela Sixtină (Geneza, Judecata de apoi, Sibilele), Pieta, și Rafael cu „Școala din Atena”.

Apar de asemenea Simone Martini, Caravaggio, Tizian. Iată că filatelia este în măsură să încropească un „sector de lume”, care pe Goethe, în experiența sa italiană, l-a făcut să vadă altfel, tocmai lumea.

Lucian FILIP

„Noi nu vrem să devenim gardieni”

— interviu cu dl. RUSU VIOREL arhitect șef la Serviciul de Urbanism și Amenajarea Teritoriului — Sibiu

R.: În ultima vreme primim la redacție foarte multe scrisori și sesizări care se referă la aspecte de urbanism. Există în acest sens probleme pe care le are serviciul pe care îl conduceți?

V.R.: În municipiul Sibiu au loc o serie de încălcări privind disciplina în construcții, care se pot împărți în două categorii mari: lucrări de construcție de toate categoriile, fie fără autorizația prevăzută de Legea nr. 50 din 1991, fie cu nerespectarea acestor autorizații.

Încălcările respective au repercursiuni negative atît asupra aspectului localității, a funcționalității clădirilor care se execută, cît și asupra relațiilor interumane, prin faptul că apar tot felul de conflicte și de încălcări a altor prevederi legale.

Noua lege sancționează foarte drastic aceste încălcări cu amenzi între 10—40 000 lei, mergînd pînă la acționarea în judecată a contravenienților și demolarea construcțiilor executate.

R.: Credeți că amenda este o soluție?

V.R.: Din controalele efectuate am observat că acești contravenienți se împart și ei în două categorii: cei care încalcă legea cu bună știință și cei care nu cunosc legile.

Urbanismul este o știință a construirii orașului și noi nu vrem să devenim un fel de gardieni ai celor ce construiesc. Ne displace acest lucru, dorim să-i sprijinim pentru a fi ridicate numai construcții frumoase și utile. Cele mai frecvente încălcări de la disciplina de construcții sînt închiderile de balcoane, construirea de balcoane și modificări interioare la apartamentele situate în bloc. Aceste lucrări executate cu amatorism, în foarte multe cazuri, pun în pericol rezistența clădirilor respective. De aceea credem că aceste lucrări ar trebui să fie semnalate la timp deoarece au fost cazuri în care s-au dărîmat zidurile de rezistență, sau au fost închise gurile de ventilație.

Lucrările neautorizate apar

frecvent în cazul celor care se privatizează cu diferite activități comerciale și care fac foarte multe amenajări la clădirile respective. Nu trebuie confundată autorizația comercială cu cea de construcții. Facem pe această cale un apel de a evita aceste situații venind din timp la noi. Le stăm la dispoziție cu toți specialiștii pentru a găsi cele mai bune soluții.

R.: Ce ați putea să ne spuneți despre aspectul deplorabil al pietelor din municipiul Sibiu?

R.V.: Au un aspect total necorespunzător, prin natura faptului că regimul trecut nu a finalizat investițiile propuse în această direcție. Am rămas cu o zestre urîtă care s-a amplificat prin faptul că vechile unități cooperatiste și-au înstrăinat spațiile comerciale conștind din chioșcuri, vinzîndu-le fără aprobări speciale și care acum arată deplorabil. La aceasta se adaugă o serie

(continuare în pag. a III-a)

Dan Ioan BOGDAN

— interviu cu dl. NICOLAE MANOLESCU, președinte al Partidului Alianței Civice (IV)

„Ne găsim pe pragul unei catastrofe economice și sociale de proporții”

M.G.: S-a afirmat că România ar fi evoluat mai rapid dacă ar fi avut o personalitate de talia lui Havel. Vă considerați capabil de o asemenea responsabilitate?

N.M.: Nu, asemenea comparații sînt întotdeauna discutabile. Dacă România n-a avut un Havel e pentru că România nu e Cehoslovacia. Nu Havel a ușurat procesul democrației în Cehoslovacia, ci Cehoslovacia a permis apariția lui Havel. Desigur cu Ha-

vel în fruntea Cehoslovaciei, lucrurile merg altfel decît dacă în fruntea țării era un fost activist al Partidului Comunist Cehoslovac. Deosebiră între România și Cehoslovacia constă tocmai în faptul că Cehoslovacia a putut avea de la început, în plin regim comunist, cu un partid comunist

(Continuare în pag. a II-a)

Marius GHEORGHIU

Interferențe

La începuturile sale, deloc îndepărtate, *Universitatea Sibiu*, ca organism nou gratificat, a funcționat o vreme cu sentimentul frustrant al jocului de ping-pong la perete. Persoanele administrative, ca și cele implicate direct în procesul didactic, în nevoia de a cimentea pilonii susținători, lansau mingi importante, care se izbeau invariabil de placiditatea și indiferențismul unui arsenal birocratic, total inert față de tinărul edificiu în construcție — reacție devenită deja emblematică pentru felul în care înțelege aparatul prefectural să răspundă faptei culturale la Sibiu. De la un timp, însă, după multe tribulații și cheltuieli de energie din partea tuturor celor interesați de destinele universității (poate și fiindcă unele circuite s-au redeschis cu succes, lucrurile începând să alunece de la sine), fizionomia partidei s-a schimbat. Monoserviciului arid i-a luat locul un dialog normal al mingilor, într-un match cu șanse să devină amical. Organismului academic începe să i se arate mai multă prietenie „oficială” și neoficială, raporturile dintre guvernanti și forurile universitare dobândind o oarecare consistență, sperăm nu pasageră.

Printre acei care au manifestat o deosebită simpatie față de breasla universitară, de care se simte, nu întâmplător, legat se cuvine să-l numim pe dl. *Wolfgang Höppner*, reprezentan-

tul firmei *Hora S.R.L. Sibiu*, de formație profesor universitar, la Universitatea din Hamburg unde a activat un număr de zece ani până la venirea în România.

Solicitat să sprijine prin asigurarea unui mijloc de transport adecvat o acțiune cumulată, de amploare, desfășurată sub egida recentelor manifestări jubiliare ale „Astrei” (pelecinajul la mormintul lui Andrei Șaguna) domnia sa și-a adus cu promptitudine serviciile, vădind o preocupare (loială profesiei exercitate atita timp), demnă de admirație.

Firma *Hora S.R.L.* pe care o patronează, înființată la 1 iulie a.c., este un alt indiciu al faptului că unitatea sa de măsură nu este nicidecum Cadillacul, ci litera, ca prim filament al înfringăturii gândului. Spunem aceasta, întrucât *Hora* se ocupă de multiplicare, ilustrare grafică și, în special, de culegere computerizată de texte, onorând într-o execuție impecabilă comenzi ce se întind de la hărți geografice, prospecte, cărți de vizită, la reviste și publicații variate, urmărind în perspectivă culegerea de texte în limbi străine cu ilustrații grafice corespunzătoare.

Nu ne rămâne decât să salutăm, cu entuziasm real, demersurile d-lui Höppner la Sibiu, dorindu-i meritul succes.

Ariadna NEAGU

„Ne găsim pe pragul unei catastrofe economice și sociale de proporții”

(urmăre din pag. 1)

eare încă nu dispăruse, un președinte ca Havel, în vreme ce în România, după o revoluție care a dus la aneantizarea partidului comunist a avut în frunte un fost activist al acelui partid. Noi trebuie să fim realiști și să pornim de la situația de fapt. Dacă în fruntea României s-a aflat și se află nu Havel ci Iliescu, asta nu e rezultatul întâmplării. Probabil că nu se putea altfel, probabil că imediat după dispariția lui Ceaușescu de pe scena politică, România nu era pregătită să aibă în frunte o personalitate de alt tip decât aceea pe care a avut-o. Problema e de a pleca de la datele care există și a vedea ce putem face în continuare. Dacă vom continua să ne plîngem la nesfârșit că nu am avut șansa unui Havel, nu vom rezolva mare lucru. Nu e vorba de șansă și neșansă ci de necesitate istorică.

M.G.: Cum vedeți viitorul imediat al României? Șansele ei de integrare?

N.M.: În această privință, optimismul meu natural intră în conflict cu observațiile ce

le facem cu toții. (...) Nu pot să mă las tîrît de inclinația mea spre optimism observînd că de fapt ne găsim pe pragul unei catastrofe economice și sociale de proporții din care foarte greu vom ieși la suprafață, dar îmi dau seama că în istorie schimbările nu cer neapărat revoluții, forme excepționale de transformare a lucrurilor, uneori schimbările se pot face și prin lucruri foarte mărunte. Iată, una din piedicile esențiale în calea dezvoltării noastre este caracterul oarecum izolat pe care îl are acum România. Această izolare este rezultatul percepției noastre în afară, ca un fel de ultim bastion al comunismului european. Nu este adevărat că România este acum o țară comunistă cum era sub Ceaușescu, nu e adevărat nici că nu s-a schimbat nimic, nu e adevărat nici că drepturile omului sînt la fel de nerespectate ca înainte. Putem să fim drepiți și să spunem că s-au schimbat foarte multe lucruri. În același timp această percepere nu e cu totul greșită. Ea se datorează faptului că în fruntea țării, în multe posturi de decizie se găsesc foști comuniști care perpetuează de

fapt mentalitatea comunistă. Este destul să nu mai fie aceștia ca imaginea să se schimbe, ajutoarele să înceapă să vină și sprijinul extern să asigure deblocarea economică și financiară a României. În sensul acesta spunem că este ușor, sau nu neapărat foarte greu să asistăm la o transformare radicală.

M.G.: Vă mulțumim.

Sărbătorile... electorale

Aflăm prin intermediul mass-mediei, că „reprezentanții principalelor partide politice s-au pronunțat pentru amnarea alegerilor locale, așteptînd ca data propusă de primul ministru Theodor Stolojan (15 decembrie a.c.) nu ar permite organizarea unei reale campanii electorale”.

Acceptînd acest lucru, opoziția face o gravă greșală, după apreciere noastră. Ferindu-se de un rău — răgăzul prea scurt pentru organizarea propriei sale campanii electorale — se va pricopsi cu un rău și mai mare: reprezentanții actualei puteri ad-

ministrative se vor folosi de această amnare a alegerilor (cître sfîrșitul lui ianuarie, sau începutul lui februarie 1992) pentru a transforma perioada sărbătorilor de iarnă în campanie electorală. De sărbători vom avea căldură în

Lupta cu ineptia

case, programe „corespunzătoare” la TVR, în magazine vor fi nenumărate rude de salam, mormane de portocale și lămii, stive de ciocolate, băuturi cu nemiluită, de la bere la whisky, dar și sucuri de toate felurile și culorile, muniți de pline din cea mai albă și mai proaspătă (făcută din grîul cumpărat din Grecia!). Vor curge rîuri de lapte (preparat din laptele praf provenit din Japonia!) și miere (din vorbele dulci ale candidaților în alegeri). La pompele

neprotejați sînt timorați în fața timpurilor viitoare, în care, chiar dacă nu vor fi judecați, vor trebui să-și dealeze puținele clase de școală, insuficiente pentru examenul vieții. De asta, de fapt, au făcut tot ce s-a văzut, ca adepți ai minciunii sfruntate. Alegerile din mai '90 au confirmat din plin toate acestea. Dacă între timp lucrurile par să se fi schimbat, faptul se datorește prelungirii agoniei prin frig, foamă, mizerie, sărăcie galopantă, cu excepția foștilor deținători de valori. Unui trecut blamat i se adaugă un prezent la fel de rău, sau poate mai rău, simpla libertate de exprimare dovedindu-se insuficientă în fața ultimului bastion al comunismului întretinut.

Iată de ce MOMENTUL este CRUCIAL, în preajma alegerilor viitoare, de care depinde soarta României. Cu toate că ultimele sondaje de opinie indică, în mod încurajator, o ușoară superioritate a forțelor democratice din opoziție, furia celor din umbră rămîne un pericol de moarte.

Fără o televiziune independentă, o difuzare liberă a presei, o campanie electorală fără constrîngerii și alegeri nemăsluite nu vom putea ieși din impas; nu vom intra în normalitate; nu vom scăpa de calvarul existent.

Este greu, dar nu imposibil. Cu un efort general de voință și conștiință, cu speranțe susținute cu ceea ce se întâmplă de la o zi la alta în lume se justifică și impresia de... posibil miracol.

Arh. E. NICULIU

Clubul de jazz „NAE IONESCU”

Vineri, 8 noiembrie, ora 18, barul Casei Tineretului (str. Mitropoliei nr. 30) găzduiește Clubul de Jazz „Nae Ionescu”.

Va putea fi urmărită, în cadrul ciclului „Istoria jazz-ului”, tema „MAINSTREAM” — jazzul anilor 70. Prezintă Gabriel Albrecht.

Cei mai curajoși cetățeni — COPILII — pentru care venirea iernii înseamnă bucurie, nu golul din cămări.

Foto: Iulian PREDA

Greva foamei — o soluție?

(urmăre din pag. 1)

rele în măsură să ridice și să împartă bunurile nepoților (n. a. — care se află la mamele lor), ridicînd totodată pretenții de moștenire și pentru mama defunctului. De comun acord, am împărțit bunurile existente în patru părți, reținînd eu o parte și cedînd trei părți. Am întocmit două inventare: unul cu bunurile cedate și unul cu cele reținute de mine. Ambele inventare au fost semnate de mama, sora defunctului, de mine și de martori. După înmormantare, pe 26 decembrie 1989, dată la care s-au întocmit și inventarele, bunurile au fost ridicate și transferate la domiciliul soarei defunctului, în afară de un frigider...

Copiii, singurii moștenitori

ai defunctului își cer drepturile de la bunica lor Hoza Răfăla, cea care a ridicat de la domiciliul doamnei Negru toate cele trei părți. Dar această refuză să dea bunurile ce se cuvin, de drept, nepoților, motiv pentru care este acționată în judecată de aceștia. Singurul mod în care cei doi copii reușesc, teoretic (veți vedea de ce) să-și câștige drepturile.

Expertiza grafologică făcută la Cluj a stabilit clar că semnătura (de pe procesele verbale făcute cînd s-au ridicat bunurile) îi aparține mamei defunctului. În consecință, instanța a hotărît că bunurile cedate de mine (n.n. — de doamna Negru) să revină copiilor. În această situație mama defunctului refuză să dea nepoților: un televizor color, un video și șapte casete, ma-

ținînd că sînt la mine și, prin instanță, mi-a cerut predarea acestor bunuri. Dacă eu accept să cedez copiilor bunurile mele, înseamnă că accept că minciuna să triumfe sub ochii orbi ai justiției.

În timp ce notam cele de mai sus, din clădirea Tribunalului a coborît o doamnă care a invitat-o pe grevistă la dl. președinte al Tribunalului. Lucru care ne-a incitat curiozitatea. Așa că am așteptat-o pe d-na Negru să revină. Cînd a revenit, mi-a spus că dl. președinte a dispus reanalizarea dosarului. Mă întreb dacă a fost gest n-ăr fi trebuit făcut ceva mai demult...

N.R. — În ceea ce ne privește nu credem nici pe departe că singura modalitate de „a deschide ochii” justiției este greva foamei. Am „reprodus” doar un caz.

Ovidiu TOMULEȚIU

Realități agnițene (II)

Ne vine foarte greu să constatăm și să afirmăm că în alte zone ale globului, oamenilor le este adusă apa cea de toate zilele prin intermediul unor instalații construite cu mii de ani în urmă când pentru noi agnițeni, în condițiile în care s-au cheltuit milioane de lei pentru o aducțiune modernă de apă și pentru care se vor mai cheltui cu siguranță alte milioane de lei, această problemă nici în prezent nu este rezolvată. Cu toate acestea oamenilor li se percep lunar sume mari de bani pentru apa pe care de fapt nici nu o primesc iar când o primesc, aceasta este din riul Hirtibaci, o apă care, cu toate asigurările ce ni se aduc privind condițiile fizico-chimice, organoleptice și biologice numai de băut nu este. Statisticile arată că Agnita deține recordul pe județ privind frecvența îmbolnăvirilor digestive sau infecto-contagioase, rămânând încă pe mai departe valabilă zicala că, în viață, omul își bea bolile în proporție de peste 95%. Nu mai vorbim de îmbolnăvirile de scabie ori de infestațiile cu diverși paraziți unde statisticile întrec orice închipuire, toate având aceeași cauză, lipsa de apă. Recenta măsură de schimbare din funcție a factorilor de conducere de la nivelul Sectorului orașenesc de gospodărie comunală dispusă de către conducerea prefecturii nici pe departe nu este de natură a rezolva problema alimentării cu apă a orașului. În acest caz se impun măsuri mai radicale inclusiv de analizare a modului cum a fost realizată această lucrare și de stabilire a tuturor azelelor care se fac vinovați de acest dezastru pentru că este într-adevăr un dezastru atât în ceea ce privește lucrarea dar mai ales supliciu la care este supusă populația acestui oraș și tragerea lor la răspundere penală.

Alimentarea cu pîine a locuitorilor orașului întrec orice închipuire, bineînțeles în rău. Noi, agnițeni, sintem oameni care mîncăm cea mai proastă pîine din județ. Un control al poliției sanitare-vegetinare asupra locurilor unde se produce această pîine de o insalubritate crasă precum și asupra ținutei în timpul serviciului a personalului care produce această pîine, ar avea ocazia să constate că aici nu sînt respectate nici cele mai elementare norme igienico-sanitare și ar opri orice activitate, ca măsură de protecție a populației. Investiția privind noua fabrică de pîine a orașului începută de ani de zile și abandonată parcă intenționat după evenimentele din decembrie, după atenția care i se acordă de către conducerea orașului și alți factori, de răspundere, nici peste doi ani nu va fi gata. Mai mult decît atât, au început să dispară o serie întreagă de componente ale utilajelor ce au fost deja instalate aici iar la unele componente ale clădirii va trebui să înceapă reparațiile, așa de bine s-a lucrat la ea.

Multă vreme activitatea de asistență medicală a orașului a fost condusă de pe principii dictatoriale și mai ales de marginalizare a noilor cadre superioare sosite în oraș astfel că în prezent s-a ajuns la situația ca orașul să aibă un număr foarte mic de medici din care cauză asistența medicală lasă foarte mult de dorit.

Nici din partea conducerii actuale a orașului dar nici din partea Direcției sanitare a județului Sibiu nu se observă nici cel mai mic interes față de această problemă. Din această cauză, posturile de medici specialiști din schema Spitalului orașenesc sînt folosite mai mult pentru specializarea unor medici generaliști fără ca să-i treacă cuiva prin minte ca să încheie cu acești

medici un contract de pe urma căruia măcar trei ani după terminarea specializării să fie obligați să lucreze în acest spital. Deși la acest spital este arondată o populație de peste 30.000 de locuitori, Agnita nu are un medic ginecolog, femeile fiind obligate ca și pentru cel mai mic și banal consult de specialitate să se deplaseze la Sibiu, Mediaș sau Cisnădie fără a mai lua în discuție problemele de maternitate ce pot apărea în timpul nașterilor care pot pune în pericol sănătatea mamelor și a noilor născuți și cărora, personalul cu pregătire medie nu le-ar putea face față ori le-ar face față cu mari greutăți și riscuri. La fel, singurul medic internist care este și directorul spitalului, un om deosebit de bine pregătit din punct de vedere profesional, cu greu face față cazuisticii orașului și zonei arondate. Nu mai vorbim de faptul că spitalul nu are un medic chirurg ori neurolog iar medicul radiolog, căruia agnițenii ar trebui să-i ridice o statuie pentru lungă-i activitate și atașament față de oraș, trebuia de mult să iasă la pensie însă pentru că nu are cine să-l înlocuiască a acceptat să lucreze în continuare. Slaba activitate pe linie de sanepid (sub aspectul constatărilor și al măsurilor de sancționare ce se impun) se datorează și faptului că de peste un an de zile orașul nu are un medic de specialitate în acest sens.

În agricultură lucrurile nu sînt cu nimic mai presus față de alte locuri, îndrăznim chiar să spunem că este mult mai rău, dar despre această problemă precum și despre altele tot așa de importante, vom prezenta aspecte în articolul următor.

OPOZIȚIA DEMOCRATICĂ
DIN AGNITA

CARTUȘ Cuiul

În adolescență, unul dintre prietenii mei, de aceeași vîrstă cu mine devenise suspect. Nu pentru că avea coșuri pe față, sau pentru că era și el îndrăgostit pentru prima oară, nici pentru că el, mai curajos decît mine, trăgea din cînd în cînd cîte o țigară, ci pentru faptul că în buzunarele lui, alături de ceva mărunțiș, zornăia un pumn de cuie.

A trecut destul de multă vreme pînă cînd am aflat ce-i cu ele. „Pînă acum le-am avut într-o pușculiță, am început să le strîng din clasa întâi. De cîte ori mi se promitea cîte ceva — ba o bicicletă, ba o excursie sau bascheți chinezești, că Adidași și Puma încă nu existau — rămîneau doar cu promisiunea. Dacă îndrăzneam să le reamintesc părinților ceva despre promisiune îmi răspundeau scurt: PUNE-ȚI POFTA-N CUI! Și uite așa am tot luat cîte un cui ca să-mi agăț în el poftele. Așa am strîns pumnul acesta de cuie, fiecare reprezentînd o dorință neîmplinită, o promisiune neonorată.”

Atunci am ris, neînțelegîndu-l. Acum privesc și eu grămada de cuie imagine pe care le-am strîns de-a lungul vieții. În ultima perioadă am purtat ca pe un talisman, în buzunar, un cuiu pentru a-mi agăța în el dorințele greu de realizat. Nu le mai amintesc aici pentru că sînt la fel cu ale dumneavoastră.

Dan Ioan BOGDAN

Aflăm de la Poliție

Există indivizi care ar putea munci, care au și pregătirea profesională în acest sens, dar cărora le place mai mult chiuul și traiul de azi pe mîine. Unul din aceștia este și Cioca Aurel, 35 de ani, din Agnita, str. Floreasca nr. 19.

În ziua de 25.10.1991, dl. Socea Nicolae din Agnita, Alea Teilor nr. 19, ajungînd acasă a descoperit că locuința i-a fost spartă și devastată, totul fiind răvășit. După ce am trecut primele clipe de stupeoare, omul s-a adresat organelor de poliție din Agnita pentru a fi ajutat. S-a constituit o echipă condusă de șeful Poliției din Agnita, lt. col. Vasilescu Constantin și lt. maj. Dinescu Constantin, care exploataînd urmele din cîmpul infracțio-

nal și angrenînd în aceste investigații mai mulți lucrători de poliție au reușit să-l identifice pe autor în persoana lui Cioca Aurel, cu antecedente penale, fără ocupație și Ciocă Mirela, 22 de ani din Agnita, str. Fabricii nr. 4 și ea fără ocupație.

Bunurile sustrase au fost recuperate în întregime și restituite păgubășului. S-a stabilit cu ocazia cercetărilor efectuate că Cioca Aurel cu o noapte înainte a spart locuința domnului Jantă Mircea din Agnita, de unde a furat bijuterii, pe care a reușit să le vîndă. Atît Cioca Aurel cît și Cioca Mirela sînt în stare de arest.

În noaptea de 8 spre 9.10.1991, Hampu Vasile, str. Reșița nr. 22 și Lascu Iacob, str. Papiu Ilarian nr. 7 din Sibiu, după ce s-au cîștit bine s-au gîndit cum să-și mai facă rost de ceva bani pentru un trai mai dulce. După ce au plănuit cu multă grijă, au ajuns în fața magazinului Scandia unde au îndoit grila de la ușă, după care au spart geamul ușii. Niște vecini au auzit zgomotul și au sunat la ofiterul de serviciu de la Poliție. Un echipaj s-a deplasat rapid la fața locului și i-au găsit pe cei doi spargători ascunși într-un boschet. Prinși, spargătorii au negat fapta la început, dar din cercetare s-a descoperit că încercarea de spargere a fost comisă de către ei. Amîndoi au antecedente penale, la vechile fapte adăugîndu-se una nouă.

Dan Ioan BOGDAN
(Rubrică realizată cu sprijinul Serviciului judiciar al Poliției județului Sibiu)

Așa va arăta oare viitorul comerțului românesc privat?!

Foto: Iulian PREDA

„Scrisoare deschisă“

Locatarii blocului 4 (83), se. B, din str. Plugariilor, declară și reclamă următoarele:

La etajul III, ap. 42, locuiește LEPSA ANA, cu 6 copii, într-un apartament cu trei camere mici, care este într-o stare deplorabilă. Această femeie este venită din Rășinari, soțul ei a murit la Revoluție. Din această cauză a primit respectiva locuință și o sumă de 18-20.000 lei lunar. Apartamentul respectiv este un dezastru, în sensul că ea, chirieasa, este tot timpul plecată și copiii sînt tot timpul singuri. Necunoscînd viața la oraș fac tot felul de lucruri rele. Noi, locatarii sintem pur și simplu hăituiți și îngroziiți. Astfel: copiii își fac necesitățile pe hol, la ușile apartamentelor, aruncă oiața cu urină pe scări, dis-de-dimineată ies afară și fac gălăgie. Robinetele de apă sînt lăsate deschise, gazul la fel, au făcut și foc în mijlocul unei camere, ca la șatră, lucru care pune în pericol viața tuturor familiilor existente în scară și chiar în tot blocul. Noi nu dorim să li se facă acestor copii vreun rău, în sensul de a fi despărțiți de mama lor și duși la vreo școală ajutoare, dar ar fi absolut necesar să li se dea un spațiu de locuit cu o curte unde să facă ceea ce fac. Noi nu mai putem să suportăm această situație. Sintem multe familii care ne-am cumpărat apartamentele și locuim aici permanent și va trebui să-i suportăm toată viața? Această mamă nu le prea are grija, mii dintre ei sînt handicapați, prin casă sînt numai haine pe jos, coji de pîine, so-

bolani, goange, purici, păduchi; în scurt timp toată scara a devenit o veritabilă mahala; ne îmbolnăvim, ne infectăm, ne nevrozăm. Într-un cuvînt, noi, toți locatarii din această scară cerem urgent a se lua o atitudine, o măsură care să ne scoată din acest impas. Mai mult decît atât, vă rugăm din suflet să desemnați pe cineva care să se deplaseze la fața locului pentru a vedea cele relatate de noi sînt reale.

În speranța că foarte curînd se va face ceva pentru acești copii și pentru familiile care locuiesc aici, vă mulțumim.

N.R. — Urmează semnăturile a 23 de familii, care cer rezolvarea respectivei situații.

Facem și noi apel la Autoritatea tutelară și la Primăria municipiului Sibiu, pentru a soluționa cazul, convinși fiind că cei 6 copii ai familiei Lepșa, precum și semnatarii scrisorii, merită o soartă mai bună.

ȘTIFT

Un zîmbet pe 2 cvadrați

Sătul pînă peste cap de viața „amară” din patria sa, un cetățean german cîă ar fi declarat: „Voi emigra în România, unde se pare că viața e cu mult mai ușoară. Acolo, spre exemplu, cu 10 mărci se pot cumpăra 8 pachete de Kent, pe cînd la noi în Germania, cu aceeași sumă doar... două!”

Ion GERNOD

„Noi nu vrem să devenim gardieni“

(urmăre din pag. 1)

de chioșcuri noi, unele amplasate fără forme legale iar altele executate cu încălcarea proiectelor care au fost aprobate.

R.: Ce ați putea să ne spuneți despre repartizarea terenurilor intravilane pentru construcții?

R.V.: Pot fi concesionate pentru construcție numai cele aparținînd statului și asta numai în urma unei licitații pu-

blice. În momentul de față municipiul Sibiu nu dispune de asemenea terenuri.

R.: Ce noutăți sînt în ceea ce privește arhitectura orașului?

R.V.: În arhitectura nouă a orașului succesul nostru a constat în ceea ce nu s-a executat. Am reușit să împiedicăm realizarea unor zone vitale cum ar fi Piața Gării, Piața Aurel Vlaicu etc., care ar fi fost construite în arhitectura caracteristică cartierului

Vasile Aaron. Am încercat să folosim elemente arhitectonice locale, șarpanta, porticul, lucarnă.

R.: Ce proiecte de viitor sînt?

R.V.: În primul rînd construirea de locuințe, acordarea de terenuri pentru societățile comerciale care vor să construiască obiective productive pe care noi le-am dotat cît mai multe.

R.: Vă mulțumesc.

Mica publicitate

PIERDERE

● Pierdut foaie de parcurs nr. 5256 din 4.10.1991, eliberată de Societatea Comercială „Soferul Amator” S.A. Sibiu, pe numele Macrea Vasile. O declar nula. (5277)

SCHIMBURI DE LOCUINȚĂ

● Schimb apartament 2 camere, parter, str. Alea Haiducului, bl. T6, ap. 21, sc. B. Telefon 80326. Accept varianta. Cumpăr televizor „Sirus”. (5280)

● Schimb apartament proprietate, achitat, două camere, parter, cu similar, etajele I—IV. Telefon 29895, între orele 15—20. (5279)

DIVERSE

● Inginer autorizat, execută la domiciliul clientului adaptare sonor la televizoare color, străine. Nu repar! Telefon 33126. (5278)

● Caut pentru închiriat garsonieră sau apartament cu 2 camere în: Centru, Strand, Terezian sau Orașul de Jos. Telefon 15210, între orele 8—15. (M.P.)

„Recurs” la... „O excursie cu peripeții”

În urma articolului cu titlul de mai sus, publicat în ziarul nostru din 11 octombrie 1991, ne-a vizitat la redacție dl. profesor Vasile Gorduban, cel care era acuzat de către excursioniști pentru o seamă de deficiențe organizatorice. Domnia sa ne-a mărturisit, verbal și în scris, că învinuirile sînt total nefondate și că atare le consideră calomnii, rezervându-și dreptul de a cere clarificări prin Justiție celor care le-au făcut. Sperăm ca imparțialitatea legii să stabilească adevărul, servind astfel drept exemplu celor ce se adresează presei pentru a-și plăti polițe personale.

Marius GHEORGHIU

FOTBAL

Ieri după amiază, în cadrul „Cupei U.E.F.A.” turul II, în meci retur, Dinamo București nu a putut să recupereze diferența de două goluri de la Genova, remizînd pe teren propriu, scor 2—2 (0—1).

Sănătate și casă de piatră!

LA MULȚI ANI! și multă fericire, colegei noastre MIOARA STANILĂ, cu ocazia zilei de naștere. „21 — RADICAL”

E vremea nunților. Tinere perechi pășesc fericite spre Altar, pentru a-și lega, la bine și la rău, viețile.

Alături de rude și prieteni le urăm și noi: **Viață lungă, plină de bucurii!**

Str. LUNGĂ Nr. 4

Vînzări
Achiziții
Consignație

GAUDEAMUS

SIBIU

vă oferă

LA PREȚURILE CELE MAI AVANTAJOASE, PRIN MAGAZINUL PROPIU DE DESFACERE, MOBILIER DE CEA MAI BUNĂ CALITATE.

—306—

SOCIETATEA COMERCIALĂ ARARAT

2400 Sibiu — str. 9 Mai nr. 34
telefon 924/15223

● Înscrierile pentru ajutorul reciproc **INVESTIȚIA SE FAC ZILNIC** ÎNTRE ORELE 11 — 15.

● prin departamentul prestări servicii, primește la sediu zilnic între orele 11—17, **COMENZI PENTRU REMAIAT CIORAPI.**

— 295 —

PROGRAM TV

JOI, 7 NOIEMBRIE 1991

10.00 Actualități ■ Meteo.
10.20 Calendarul zilei. 10.30 Super Channel. 12.40 Ora de muzică. 13.30 Oameni de limbă noi. 14.00 Actualități. ■

Meteo. 14.20 Jazz-Magazin.
14.50 Ierusalim. 15.20 Preuniversitaria. 16.00 Telescoala.
16.30 Muzica pentru toți. 17.00 Știri. 17.05 Forum. 17.25 Telediscul muzicii populare. 17.45 Vîrstele peliculei. 18.30 Reporter '91. 19.00 Desene animate. „Călărețul cu sabie”.
19.30 Actualități. 20.00 Fotbal: Steaua — Sporting Gijon. 21.50 Film serial. „Dallas” ep. 72.
22.40 În fața națiunii. 23.25 Cronica Parlamentului. ■ Actualități. 0.00 Stadion. 0.30 Recomandări din program.

O NOUĂ FARSA. HAGA 5.
11 — Sesiunea conferinței prezidate de lordul Carrington a constituit un nou eșec, în urma respingerii de Slobodan Milošević (pres. Serbiei) a

CINEMA PACEA

filmele lunii noiembrie

4—10 nov. „VINĂTORUL DE GANGS-TERI” — italian;
11—17 nov. „INCHIRIAT UN POLITIST” — american;
18—24 nov. „VIU SAU MORT” — american;
25 nov.—1 dec. „ALIGATORUL” — american, film de groază.

Ultima oră!

„Balul Bobocilor” al L.G.L., care a avut loc ieri la „Cercul Militar” în foaler, s-a sfîrșit cu lacrimogene! Amănunte în ziarul nostru de mâine!

planului de pace european. Al 12-lea ritual al semnării armistițiului a avut loc, pe fondul unui dezacord la Haga, în timp ce în Croația escaladarea războiului e netulburată. Milošević a acuzat Croația de atacarea pentru prima oară a unui oraș sîrb, Bid (Vovodina) în nord-vestul Serbiei, aproape de Vukovar. Lordul Carrington a avertizat că dacă pînă mâine nu va exista o încetare a focului, Serbia fiind incriminată, va suspenda conferința de la Haga.

Faptul că dacă pînă vineri, acordul nu va rezista și se va trece în consecință la sancțiuni, nu a fost primit cu satisfacție la Atena. Grecia are în vedere să-și folosească dreptul de veto, la o astfel de hotărîre. Sancțiunile la adresa Serbiei ar duce la o pierdere de 10 milioane dolari zilnic iar în plus, o treime din transporturile grecești tranzitează Iugoslavia.

DISPARIȚIE MISTERIOASĂ. Santa Cruz de Tenerife. Într-un moment în care concernul său era în declin la Bursa din Londra, marți a fost găsit de o navă spaniolă, în Oceanul Atlantic, în largul insulelor Canare (teritoriu spaniol), aproape de coasta Africii, cadavrul celui mai

mare magnat al presei mondiale, Robert Maxwell (68 ani). Născut în anul 1923 în Cehoslovacia, din părinți săraci evrei, își pierde mama în al doilea război mondial, fiind arsă de naziști în lagărul de la Auschwitz, iar tatăl său dispăre după ce a căzut în mîna naziștilor. S-a înrolat în armata engleză luptînd împotriva celor care i-au ucis părinții și este distins cu decorația „Crucea Militară”. Lucrează apoi la Berlin pentru Serviciul de Informații al Marii Britanii. În anii 1964—1970 este deputat laburist în Camera Comunelor și are relații bune cu unii lideri comuniști. Editura sa publică în Anglia biografia lui Brejnev și Ceaușescu. A fost acuzat, dar nu și dovedit, de spionaj pentru Mossad (Israel). În '84 își îndeplinește o veche ambiție, cumpărînd compania engleză „Mirror” care include și ziarul „Daily Mirror”. Ajunge proprietarul unor ziare din M. Britanie, S.U.A., Israel, Ungaria.

După dispariția sa de pe yachtul personal din apele Atlanticului, concernul său va fi condus de doi din fiii săi.

Rubrică de Emil PORIME

Redactor șef: **TRAIAN SUCIU**